

ren, og de får derved både tid og ro til at bearbejde deres sorg.

Af anden stor betydning er det, at forældrene får ret til at få begravet deres dødfødte barn og få forestået en kirkelig handling og deraf også er berettiget til begravelseshjælp.

Så alt i alt synes Venstre, at det her er et rigtig godt lovforslag, som vi stemmer for. Jeg skulle sige på vegne af den konservative ordfører, som ikke kan være til stede her i salen i dag, at de også stemmer for forslaget.

(Kort bemærkning).

Jann Sjursen (KD):

Jeg er helt enig med Venstres ordfører i, at mange forældre får følelser i klemme, og det er dermed udgangspunktet for lovforslaget, som vi nu skal behandle. Det kan vi fra Kristendemokraternes side også fuldt ud følge.

Kl. 14.45

Men jeg vil godt spørge, om ikke mindst de høringssvar, som sætter spørgsmålstejn ved, om det nu også er det rigtige at gøre, ikke har gjort indtryk på partiet Venstre.

Her tænker jeg på de høringssvar, der peger på, at vi nu får nogle krydsende tidsgrænser i forhold til, hvornår man kan få foretaget abort, og hvornår vi altså sætter en 22-ugers-grænse for, hvornår det er et dødfødt barn eller ej. Er det ikke noget, der har givet anledning til overvejelser i partiet Venstre? Jeg synes ikke umiddelbart, jeg hørte det reflekteret i ordførertalen her, som selvfølgelig også blev holdt på baggrund af den tidsmæssige begrænsning, der er.

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

Jeg vil godt høre, om jeg forstået Venstres ordfører på den måde, at man, netop som forslaget her er skruet sammen, ønsker at fastholde, at den grænse, som der i dag er, bliver der ikke rykket på, uanset om vi overskrider den 28. uge, altså muligheden for i de helt ekstreme situationer at få en abort. Det vil sige, at selv med 28-ugers-grænsen, vi har i dag, har vi altså desværre nogle situationer, hvor det af hensyn til det enkelte menneske har været nødvendigt. Det vil sige, at den grænse er man i Venstre enig i – har jeg forstået – skal have lov at være dér, hvor den nu måtte være ud fra en lægelig vurdering, men at man til gengæld her mener, det er rigtigt at sætte selve grænsen ned til den 22. uge set i forhold til, hvornår det er en dødfødsel.

Har jeg forstået det ret?

(Kort bemærkning).

Irene Simonsen (V):

Jeg kan kun bekræfte, at fru Lissa Mathiasen har forstået det fuldstændig rigtigt, at den rykkes der ikke ved, og det kommer stadig væk an på den lægelige vurdering, så ingen kommer i klemme.

Sagt til hr. Jann Sjursen: Jeg har bestemt læst alle høringssvarene og tænkt virkelig grundigt over det og også fremlagt det i Venstres gruppe. Vi er kommet til, at når man nu rykker den fra 28. til 22. uge, så ligger der jo også nogle dokumentationer i høringssvarene, der siger, at jamen 22. uge, så rækker den lovgivning, vi laver nu, ret langt ud i fremtiden. For vi ved godt, at når vi rykker på det her, er det jo i virkeligheden også, fordi man heldigvis får større og større mulighed for at redde for tidligt fødte børn, og den grænse rykker jævnlige.

Derfor vil vi sige, at her har vi fået et klart svar i høringssvarene og også i Sundhedsministeriets besvarelser om, at der er tænkt godt ud i fremtiden her.

(Kort bemærkning).

Jann Sjursen (KD):

Jeg vil da medgive, at der er tænkt meget over sagerne. Der ligger jo også et udvalgsarbejde bag det her lovforslag, så de spørgsmål, jeg rejser, er sådan set måske også i virkeligheden mere af etisk karakter i forhold til, hvad der er godt på det her område.

Jeg skal sige med det samme, at vi endnu ikke har gjort vores endelige stilling op fra Kristendemokraternes side, for vi synes faktisk, det er svært med de forskellige implikationer, der er i lovforslaget, også i forhold til anden lovgivning, og ikke mindst i forhold til lov om svangerskabsafbrydelse.

Det er der, jeg gerne vil have fru Irene Simonsen til at forholde sig til den kendsgerning, som også bekræftes med det spørgsmål, som fru Lissa Mathiasen i og for sig stiller, at man jo står i et krydsfelt. På den ene side kan man altså nu på en hospitalsgang opleve, at man kan foretage provokeret abort på et foster, som ellers i den sammenhæng ville blive erklæret dødfødt, hvis det bliver det som følge af en almindelig fødsel.

Det er den problemstilling, jeg godt vil have fru Irene Simonsen til at forholde sig til, og som Lægeforeningen og Jordemoderforeningen og andre i deres høringssvar rent faktisk går ind og problematiserer.